

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 20P/223/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512214829
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Križáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2013:1512214829.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V, v konaní pred sudkyňou Mgr. Annou Križákovou, v právnej veci navrhovateľa: F. O. S., trvalo bytom I. XX, X., proti odporkyni: S. S., bytom I. 8, G., zastúpená Ing. Alenou Molnárovou, bytom Šintavská 8, Bratislava, o zrušenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

Vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči odporkyni naposledy určená rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 41C 140/2010-451 zo dňa 07.02.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Co 160/2011-507 zo dňa 20.09.2011 sa s účinnosťou od 30.10.2012 z r u š u j e .

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

Odporkyni sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Dňa 29.03.2012 bol súdu doručený návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal proti odporkyni zrušenia vyživovacej povinnosti, uloženej mu naposledy rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 41C 140/2010-451 zo dňa 07.02.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Co 160/2011-507 zo dňa 20.09.2011 a to k dátumu ukončenia 2. stupňa vysokoškolského štúdia na U. G. school v H.. Súčasne žiadal, aby súd odporkyňu zaviazal vrátiť navrhovateľovi preplatok na výživnom. Návrh bol odôvodnení tým, že podľa vedomostí navrhovateľa, odporkyňa, s ktorou neudržiava žiaden kontakt, mala v máji 2012 ukončiť vysokoškolské štúdium. Neskôr žiadal o zrušenie jeho vyživovacej povinnosti najneskôr k 30.06.2012.

Odporkyňa sa svojim pôvodným vyjadrením k návrhu z 24.08.2012 vyjadrila tak, že študentkou denného magisterského štúdia na U. G. N. v H. je až do konca mesiaca október 2012. Neskôr v priebehu konania súhlasila so zrušením vyživovacej povinnosti otca k 29.10.2012, keďže k tomuto dátumu zložila záverečnú skúšku, čím ukončila vysokoškolské štúdium.

Navrhovateľ sa odvolával na potvrdenie U. o trvaní štúdia z 12.09.2011, v ktorom bolo uvádzané predpokladané ukončenie štúdia v júni 2012 a spochybňoval autenticitu potvrdenia školy zo dňa 24.07.2012, ktoré považoval za vybavené dodatočne a účelovo za účelom predĺženia štúdia a tiež samotného diplomu o ukončení štúdia. Vyjadril domnienku, že odporkyňa si v mesiacoch júl až september mohla robiť titul PhD. Na námietky navrhovateľa odporkyňa súdu predložila aj originál diplomu, potvrdzujúceho ukončenie II. stupňa denného magisterského štúdia a potvrdenie, resp. stanovisko univerzity U., H. k termínu ukončenia štúdia.

Podaním doručeným súdu dňa 17.04.2013 k sp. zn. 20P 223/2012 navrhovateľ rozšíril svoj návrh, keď požiadal o určenie rozsahu vyživovacej povinnosti odporkyne voči jeho osobe z titulu vyživovacej povinnosti dieťaťa voči rodičovi. Uznesením č.k. 20P 223/2012-51 zo dňa 23.04.2013 súd vylúčil v súlade s ust. § 112 ods. 2 O.s.p. uvedený návrh na samostatné konanie.

Súd vo veci zrušenia vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporkyni vykonal dokazovanie rozhodnutím Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky zo dňa 14.08.2012, potvrdeniami U. G. N. (ďalej len U.) zo dňa 12.09.2011 a 28.11.2012, Diplomom vydaným U. dňa 30.10.2012, potvrdzujúcim dosiahnutie titulu S. of science in business, language and culture, S., stanoviskom školy k termínu končenia skúšok z jednotlivých predmetov s výsledkami týchto skúšok a potvrdením termínu ukončenia štúdia zo dňa 07.03.2013, oboznámil sa s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu 41C 140/2010, ako aj s ostatným na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom a zistil nasledujúci skutkový stav veci:

Naposledy bolo rozhodované o rozsahu vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči už v tom čase plnoletej odporkyni rozhodnutím tunajšieho súdu č.k. 41C 140/2010-451 zo dňa 07.02.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Co 160/2011-507 zo dňa 20.09.2011, v ktorom konaní sa navrhovateľ domáhal zrušenia jeho vyživovacej povinnosti voči odporkyni a odporkyňa protinávrhom žiadala o jej zvýšenie zo sumy určenej rozhodnutím Okresného súdu Bratislava II č.k. 13C 93/2007-56 zo dňa 18.12.2008, právoplatným dňa 24.06.2009, ktorým bol otec zaviazaný prispievať na výživu dcéry sumou 9.000,- Sk (298,75 eur) mesačne. Tak návrh na zrušenie ako aj protinávrh na zvýšenie vyživovacej povinnosti boli zamietnuté.

V júni 2010 ukončila odporkyňa bakalársky stupeň štúdia na I. škole v S. a v školskom roku 2010/2011 sa zapísala na magisterské štúdium na I. škole v O. (U. G. N.), pričom Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu SR ešte dňa 21.09.2010 potvrdilo, že predmetné štúdium je rovnocenné vysokoškolskému štúdiu v Slovenskej republike. Odporkyňa súdu predložila aj rozhodnutie Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky č. MŠVVAŠSR-2012-12948/35748 zo dňa 14.08.2012, ktorým na žiadosť odporkyne na účely zákona č. 600/2003 Z.z. o prídavku na dieťa v znení neskorších predpisov rozhodlo, že štúdium odporkyne na U. E. je rovnocenné štúdiu na vysokej škole v Slovenskej republike, ktoré sa uskutočňuje v zmysle zákona č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách v znení neskorších predpisov.

Navrhovateľ súdu predložil potvrdenie U. vydané 12.09.2011 z ktorého vyplýva, že odporkyňa bola prihlásená na školu 01.09.2010 s predpokladaným termínom absolvovania v júni 2012.

Z potvrdenia školy zo dňa 28.11.2012 predloženého odporkyňou vyplynulo, že odporkyňa bola zaregistrovaná ako aktívna študentka magisterského štúdia. Zapísaná bola od 01.09.2010 a absolvovala v októbri 2012. Magisterský program v odbore biznis, jazyk a kultúra je 2-ročný, v ktorom študenti nemusia nevyhnutne promovať v júni. Píšu magisterskú prácu v jarnom semestri druhého ročníka a majú 7 mesiacov na jej ukončenie. Tým pádom mnohí študenti končia na jeseň ako odporkyňa. Niektorí promujú v septembri, niektorí v októbri a niektorí dokonca ešte neskôr.

Zo stanoviska U. vydaného na žiadosť odporkyne dňa 07.03.2013 vyplýva, že bola študentkou denného magisterského štúdia od 01.09.2010 do 29.10.2012, kedy obhájila svoju magisterskú prácu. Týmto tiež získala titul magister v odbore Biznis, jazyka a kultúra. Jej záverečné skúšky a diplomová práca boli akceptované 29.10.2012. Záverečné známky sú súčasťou strany 2 jej magisterského diplomu.

Súčasne bol súdu odporkyňou predložený aj magisterský diplom, vydaný U. dňa 30.10.2012 pod registračným č. XXXXXX-XXXX, potvrdzujúcim, že odporkyňa dňa 29.10.2012 získala titul S. of N. in G., X. and U., S. s celkovým záverečným hodnotením X.X. Z druhej strany diplomu, ktorá bola súdu predložená až dodatočne na žiadosť navrhovateľa vyplýva, že odporkyňa bola hodnotená celkovo z desiatich predmetov a záverečnej magisterskej práce.

Podľa § 85 ods.1 Zákona o rodine, vyživovacia povinnosť rodičov k deťom trvá do doby, kým nie sú deti samy schopné sa živiť.

Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Vyživovacia povinnosť nezaniká hneď, akonáhle dieťa dosiahne akékoľvek zárobkové schopnosti a možnosti. Ak dieťa študuje, trvá vyživovacia povinnosť rodiča po dobu štúdia, pokiaľ v ňom dieťa riadne pokračuje, a to až do jeho dokončenia. Na tom nič nemení napríklad skutočnosť, že pri jednej zo skúšok na strednej či vysokej škole neuspelo a že v súlade s príslušnými predpismi a so súhlasom školy na určitú dobu štúdium prerušilo, ak by v ňom v čase rozhodovania riadne pokračovalo, resp. skutočnosť, ku ktorej došlo v danom prípade, že v súlade s predpismi vysokej školy neukončí štúdium v najbližšom možnom predpokladanom termíne.

V danom prípade mal súd z vykonaného dokazovania za preukázané, že odporkyňa ukončila riadnu sústavnú prípravu na výkon budúceho povolania dňom 29.10.2012, absolvovaním záverečných skúšok na U. G. N. E. v H. v O. a obhájením magisterskej práce, zodpovedajúcej diplomovej práci, čím k uvedenému dátumu zanikla vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči nej. Napriek pôvodne predpokladanému dátumu ukončenia štúdia v júni 2012 súd s poukazom na potvrdenie školy mal za to, že odovzdanie záverečnej práce neskôr, avšak v lehote stanovenej internými predpismi školy, nemá vplyv na trvanie vyživovacej povinnosti otca, ktorá zanikla až absolvovaním záverečných skúšok a obhajobou magisterskej práce, t.j. riadnym ukončením vysokoškolského štúdia. Tvrdenie navrhovateľa, že odporkyňa za obdobie od júna do októbra 2012 absolvovala už tretí - doktorandský stupeň vysokej školy, ktorý by mala ukončiť získaním titulu PhD. bolo v konaní vyvrátené predloženým vysokoškolským diplomom, potvrdzujúcim udelenie titulu Master (magister), keď navyše za takýto krátky čas je absolútne nereálne splnenie podmienok na získanie titulu PhD (uskutočniť výskumnú prácu v predmete svojho štúdia a prípadne splniť ďalšie podmienky presnejšie definované študijnými zvyklosťami krajiny - napr. obhájiť dizertačnú prácu pred komisiou, keď navyše ako tretí, najvyšší stupeň vysokoškolského štúdia prichádza do úvahy až po ukončení druhého - magisterského stupňa). Preto súd návrhu otca na zrušenie jeho vyživovacej povinnosti vyhovel až od dňa nasledujúceho po ukončení riadnej prípravy na budúce povolanie, t.j. od 30.10.2012 a vo zvyšku ho ako nedôvodný zamietol, rovnako ako v časti na vrátenie uhradeného výživného, keď v konaní sám navrhovateľ potvrdil, že si svoju vyživovaciu povinnosť voči odporkyni od mesiaca máj 2012 riadne neplnil, keď si odporkyňa voči nemu uplatňovala uhradenie výživného iba do mesiaca október 2012.

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 OSP, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia, písomne alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. , t.z.:

1/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- 2/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
 - 3/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
 - 4/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - 5/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
 - 6/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
 - 7/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
 - 8/ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.